

holde Ret udenfor Rettens Sæde og — i en fra Lovforslaget noget afvigende Skikkelse — om Udvidelse af Underretternes Kompetence i borgerlige Sager. Herom henvises til Folketingets Forhandlinger Sp. 2391, 3367, 6660, 6765, Landstingets Forhandlinger Sp. 2258, 2289, 2307, Tillæg A. Sp. 4509, Tillæg B. Sp. 2249 og Tillæg C. Sp. 1377 og 1417.

I nærværende Lovforslag er for det første genoptaget den Del af det sidstnævnte Lovforslag, der ikke blev gennemført og ophøjet til Lov. I disse Bestemmelser er kun foretaget ganske enkelte Ændringer, hvorom henvises til Bemærkningerne nedenfor.

Dernæst indeholder Forslaget en Række Ændringer i Retsplejelovens Tekst af formel Natur. Disse Forslag fremsættes til Opfyldelse af et Tilsagn, afgivet af Justitsministeren i Rigsdagssamlingen 1926—27 overfor det af Folketinget nedsatte Udvalg til Behandling af det Lovforslag, som førte til Lov Nr. 56 af 31. Marts 1927, jfr. herom nærmere Udvalgets Betænkning, Rigsdagstidende 1926—27, Tillæg B. Sp. 297—98. Ændringerne har til Formaal formelt at bringe Retsplejelovens Tekst i Overensstemmelse med de Ændringer, som forskellige Love, udkomne efter 11. April 1916, har medført i Lovens Indhold, hvad man har anset for hensigtsmæssigt, for at den Optrykning af Retsplejeloven, som omhandles i nærværende Lovforslags § 152, kan blive saa formelt korrekt og praktisk brugbar som muligt.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

Formelle Ændringer, jfr. med Hensyn til Ændringen i 2det Stykke, 1ste Punktum Lov Nr. 542 af 4. Oktober 1919 § 1.

Til § 2.

Dette Forslag stemmer overens med Lovforslag 1925—26 § 2, 2den Del, dog at man i Overensstemmelse med Retsplejeudvalgets Indstilling og en af Østre Landsret afgiven Erklæring foreslaar, at Til kaldelse af sø- og handelskyndige Dommere kun skal ske, naar Retten bestemmer det, ved hvilken Afgørelse Retten bør tage særligt Hensyn til Parternes Ønske. Dette sidste fremgaar af Forslagets Henvisning til Retsplejelovens § 9, 8de Stykke.

I øvrigt henvises til Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26, § 2, 2den Del.

Forelagte Lovforslag m. m.

Til § 3.

Formel Ændring.

Til § 4.

Jfr. nedenfor Bemærkningerne til §§ 67 m. fl.

Til §§ 5, 61, 2den Del, 65, 78 og 95.

Formelle Ændringer, der følger af Lov Nr. 111 om Tinglysning af 31. Marts 1926, jfr. med Hensyn til Forslagets §§ 78 og 95 henholdsvis Tinglysningslovens § 1, 1ste Stykke og dens § 48, 3die Stykke.

Til § 6.

(Retsplejelovens § 29).

Efter den nugældende Formulering af Retsplejelovens § 29 er det kun Værgen, der i Retsmøder i Straffesager, naar Sigtede er under 18 Aar, kan begære Dørene lukkede, og Retspraksis har fastslaaet, at Værgeraadets Repræsentant (jfr. Lov om Værgeraadsforsorg Nr. 237 af 12. Juni 1922 § 76) ikke, naar Værgen ikke er mødt, kan udøve dennes Beføjelse (jfr. Ugeskrift for Retsvæsen 1927, A., Side 383). I Grundlovsforhøret vil imidlertid Værgen som oftest ikke være mødt, hvorimod der regelmæssigt vil være en Repræsentant for Værgeraadet til Stede, og for at det da ikke skal være udelukket i dette Retsmøde at lade Forhandlingen foregaa for lukkede Døre, foreslaas en dertil sigtende Ændring.

Til §§ 7 og 134.

Jfr. Bemærkningerne til Lovforslag 1925—26 §§ 11 og 133, med hvilke Paragraffer nærværende Forslag stemmer overens.

[Til § 12 i Lovforslaget 1925—26 og det første Lovforslag 1926—27.

Dette Forslag gik ud paa at hjemle Retten Beføjelse til undtagelsesvis at nægte enkelte bestemte Personer Adgang til et offentligt Retsmøde, naar det skønnes nødvendigt for at opnaa en sandfærdig Forklaring af et Vidne eller en Part.

Retsplejeudvalget har imidlertid fra raadet dette Forslags Gennemførelse under Henvisning dels til, at Bestemmelsen kan misbruges, dels til, at den maa anses for overflødig, idet Erfaringen viser, at Retten, naar det skønnes ønskeligt, saa godt som altid kan faa en Person til frivilligt at forlade Retslokalet midlertidigt. Man har derfor ikke genoptaget dette Forslag.]